

ὡς τὰ πρὸς ἡμῶν ἀλήθειαν ἔχοντα τὸ γίνεσθαι τὴν
ἀρχὴν, δι' ἡμῶν αὖ καὶ τέλος τὸ μὴ γίνεσθαι λάβει, εἰ
καὶ μὴ παρὰ πάντων. ἔστι γὰρ ἐφ' ἑκάστῳ τὸ καθόλου, ἀλλὰ
καὶ παρ' ἑκάστῳ τῶν ἐσσομένων. (βδῶμα μὲν τοῦ τὸ
καθόλου, τὸ ἐφ' ἑκάστῳ ἐνδεχόμενον.) ὁ μὲν τοῦ βαρβα-
ρικῆν ἀσίβειαν ἐπινοήσας, ἀναρχὸν κακίαν κατὰ τὸ
θεῖον ἀληθῶς ἀνάρχο καὶ μόνον πλασάμενος, καὶ δευτέ-
ραν ἀρχὴν ταύτην μαθηκῶς ὀρεσάμενος. ἔστι μόνον ἐν ἴσῳ
τάξῃ τῆσθε κακίαν θεῶ, ὥσπερ τριμήσασ ταύτην ὁ δὲ
θεῶν μυσῶν προειδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἀγῆατα πάντα τὰ ἐκ τῆ
ἀνάρχου ῥέοντα κακὰ ἐπάναγκαι φάσκων, ἀδύνατοι
παρὰ ἀνθρώπου τὴν ἀρχὴν ἐπιβέβως ὅμοι ποιῆσαι τὰ
πειθόμενος αὐτῷ. ὡς προλήψαι τῆσ τῶν ἀμαρτημά-
των ἡδονῆσ προβάλλεσθαι ἀντὶ τῆσ ἐπιστροφῆσ τὴν
παγόρευσιν, ὡς ἀδύνατον ἀνάρχου κακίας ἐπιθεῖν τὴν
φορῶν. πλὴν εἰ μή τις ἐπιθυμία δόξῆσ τὸ δοκεῖν τὸ
πλέον ἐκ τῆ ἀγαθῆ ἔχει, ὡς δὲ μυθολογοῦσ, σπυδα-
σας μὲν κατορθώσκειν ὡς ὅσον τε τὸ μὴ ἀμαρτανεῖν
ὡς αὐτόθεν ποιῆσαι δῆλον, ὡς ἐχέτερωθεν, ἀλλὰ
παρ' αὐτῆ ἐπλημμέλαι. ὅμοι δ' ἀπενέγκηται τῆ
δόξῃ παρ' αὐτῆσ, ὡς τὴν κρεῖσθαι εἶη βελτίων τῆσ φύ-
σασ, ὁ μὴ φύσει, πόνο δὲ καὶ ὑδρωτὶ χεῖμενος. ὅσ
δὲ καὶ ἐπαγνῆσθαι, ὅσ τ' αὖ τὸ ἀληθῆσ ἐπάγνε σπυρμένωσ
τὴν γὰρ εὐδοξίαν τὸ πόνο τῆσ ἀρετῆσ, εἶγε τῆσ εὐσε-
βείασ τῆσ πρὸς θεὸν ἠνύετο καταλημψάνων ἀεπαρμα-
ψευδῶσ τὸ ἀναγκάσθαι τῆσ φύσασ ἠγῆται, τὸ χεῖ-
σθαι τῆσ φιλοσοφίασ πρὸς ἀσίβειαν κατὰ θεῶ
μετερχόμενος. ὡς μήτε τὸν ὀρεσῶνη προειδόμενον
πλήτεσθαι τὸν γὰρ κακῶσπραγῶντα, εἶγε ἄλλη τῆ ἀρ-
χῆ λογίζεσθαι τὰ πραττόμενα, μήτε τὸν σπυρδῆ χεῖ-
μενον ἀξιὸν εἶναι θαυμάζεσθαι; καὶ τῆ λογισμῶ πονῶν-
τα